

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.091/2008/5. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Németh-Szalay-Török-Tamás Társas Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Török Zoltán György ügyvéd által képviselt **I. rendű**, a Dezső és Társai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Szerényi Sándor ügyvéd által képviselt **II. rendű** felpereseknek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. december 11. napján kelt 13.K.32.554/2007/9. számú ítélete ellen az alperes 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére és a II. rendű felperes Kf.3. sorszám alatti csatlakozó fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, az alperes D.218/13/2007. számú határozatát részben megváltoztatja, a Kbt. 97. §-a sérelmének megállapítását mellőzi és a II. rendű felperes terhére megállapított bírságot 2.000.000,-forintra leszállítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az alperes és a II. rendű felperes a másodfokú perköltségét maga, a fellebbezési és csatlakozó fellebbezési illetéket az állam viseli

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A II. rendű felperes ajánlatkérőként az Európai Unió Hivatalos Lapjának 200... február ...-i számában ... szám alatti felhívásával nyílt közbeszerzési eljárást indított egyenruházati alapanyag beszerzésére. A legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás bírálati szempontját választó II. rendű felperes által meghatározott ajánlattételi határidőre az I. részre az I. rendű felperes és a, valamint az.... összeolvadásával alakult jogutód, az Zrt. tett ajánlatot, amely az eljárás nyertese lett (a továbbiakban: nyertes ajánlattevő).

Az érvényes ajánlatot tévő I. rendű felperes közölte, hogy a ... anyag kizárólagos forgalmazója és a 2007. április 17-ei eredményhirdetésen kérte a nyertes ajánlatba történő betekintést, amit a II. rendű felperes azzal utasított el, hogy a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 97. §-a alapján tájékoztatást ad a nyertes ajánlat jellemzőiről és az általa tett ajánlathoz viszonyított előnyéről a kérés kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül. Az I. rendű felperes másnap a Kbt. 97. §-ára hivatkozással írásban kérdéseket intézett az ajánlatkérőhöz, többek között arról kért tájékoztatást, hogy a nyertes ajánlattevő pénzügyi igazolásai teljes körűek voltak-e, forgalmi nyilatkozatai jogszerűek-e, milyen az ajánlatában megjelölt szakemberekkel a jogviszonya, és kérte név szerint megnevezni a külső erőforrást biztosító szervezeteket. A II. rendű felperes válaszában a Kbt. 97. §-ára hivatkozással közölte, hogy a nyertes ajánlata az I. rész tekintetében valamennyi, az ajánlati felhívásban és dokumentációban és egyéb jogszabályban meghatározott követelményeknek megfelelt, tehát érvényes. Megjegyezte, hogy ennél részletesebb tájékoztatást nem köteles adni, de az I. rendű felperes megnyugtatósa érdekében felvilágosítást adott arról, hogy a nyertes pénzügyi igazolásai teljes körűek, a szakemberek megbízási jogviszonyban állnak, erőforrásként pedig a ...-t jelölte meg.

Az I. rendű felperes 2007. április 27-én terjesztett elő jogorvoslati kérelmet, melyben azt sérelmezte, hogy az eredményhirdetésen az ajánlatkérő nem biztosított lehetőséget számára a nyertes ajánlatba való betekintésre (a jegyzőkönyvben foglalt nyilatkozatot figyelmen kívül hagyta), és az általa feltett kérdésekre nem, illetve nem teljes körű választ adott. A jogorvoslati kérelmét a 2007. május 9-i iratbetekintést követően, 2007. május 17-én kiegészítette.

Az alperes a jogorvoslati kérelemnek részben helyt adott és megállapította, hogy a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 96. § (3) bekezdését, és a 97. §-át. Ezt meghaladóan a jogorvoslati kérelmet egyrészt megalapozatlanság miatt elutasította, míg a nyertes ajánlat érvénytelenségére vonatkozó kérelmi elemet illető eljárást megszüntette, mert a 2007. május 17-én benyújtott kiegészítő jogorvoslati kérelem elkésett. A kérelemnek helyt adó jogorvoslati elemre kifejtette, hogy a betekintési jog megtagadásával és a nem megfelelő tartalmú, téves tájékoztatással a II. rendű felperes megsértette a Kbt. 96. § (3) bekezdését, és a külön nevesített 97. §-t, hiszen az I. rendű felperest a garanciális jogai érvényesítésében korlátozta. E

jogsértéseket súlyosnak minősítve 4 millió forint bírsággal sújtotta II. rendű felperest a Kbt. 340. § (3) bekezdés e) pontja és a 341. § (3) és (4) bekezdése alapján.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt az I. és II. rendű felperesek terjesztettek elő keresetet. Az I. rendű felperes a határozat megváltoztatását, elsődlegesen a nyertes ajánlattevő ajánlata érvénytelenségének megállapítását és a Kbt. 340. § (2) bekezdés c), e) és f) pontjainak alkalmazását kérte, másodlagosan a jogorvoslati eljárás megszüntető rész hatályon kívül helyezését és e körben az alperes új eljárásra kötelezését indítványozta, perköltségre igényt tartott. Azzal érvelt, hogy jogsértő volt az elkésettség miatt az eljárást megszüntető döntés, a jogsértésről ugyanis csak az iratbetekintésen szerzett tudomást, ezért ettől az időponttól kell számítani a jogorvoslati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőt. A II. rendű felperes elsődleges kereseti kérelmében az alperes határozatának megváltoztatását, a jogorvoslati kérelem elutasítását, míg másodlagosan a bírság mellőzését kérte. Megítélése szerint a Kbt. 96. § (3) bekezdése alapján nem volt köteles az eredményhirdetésen iratbetekintést biztosítani, figyelemmel a Kbt. 73. § (2) bekezdésére is, mert a hivatkozott rendelkezés egyik fordulata sem volt alkalmazható. A Kbt. kógens rendelkezései alapján nyilvánvaló, hogyha a Kbt. tájékoztatást, vagy adatközlést ír elő, azt nem lehet kiterjesztően iratismertetésnek értelmezni, mint ahogy azt tévesen az alperes tette a Kbt. 96. § (3) bekezdésének értelmezésekor. Az alperes tévesen állapította meg e szakasznak a 97. §-al történő összefüggését, mert a 96. § az eredményhirdetésre tartalmaz előírásokat, míg a 97. § az eredményhirdetést követő tájékoztatásról szól. Tekintve, hogy a Kbt. 97. §-a a tájékoztatás kifejezést használja, az alperes téves jogi álláspontot foglalt el akkor, amikor jogsértést állapított meg az iratbetekintés lehetőségének megtagadása miatt. Megítélése szerint az eredményhirdetés, és a tájékoztatás is jogszerű, jóhiszemű, részletes és valós volt, az ajánlatokról a II. rendű felperes elkészítette a jogszabály szerint előírt összegzést, és azt a Kbt. előírásai szerint ismertette. Álláspontja szerint indokolatlan a bírság kiszabása, mert a jogszabálysértés csekély súlyú, és joghátrányt nem okozott.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát részben megváltoztatta, a Kbt. 96. § (3) bekezdése sérelmének megállapítását mellőzte, a jogorvoslati eljárást megszüntető és a bírságot megállapító rendelkezéseket hatályon kívül helyezte, és e körben az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Ezt meghaladóan a II. rendű felperes keresetét elutasította. Az I. rendű felperes keresetét azzal az indokolással ítélte alaposnak, hogy az alperes jogsértően járt el, amikor végzés helyett határozattal szüntette meg az eljárást. A megszüntető döntést érdemben is vizsgálta és megállapította, hogy az alperes a Kbt. 323. § (2); és 325. § (4) bekezdését megsértette. A megismételt eljárásra előírta a kiegészítő jogorvoslati kérelem érdemi vizsgálatát, ez okból nem foglalkozott a bírság kiszabásával kapcsolatos kereseti kifogásokkal, mert az alperesnek a közbeszerzési eljárás során valamennyi, a II. rendű felperes terhére rótt jogsértés alapján kell a bírságról döntenie. A II. rendű felperes keresetére kifejtette, hogy a Kbt. 96. §-ának (3) bekezdése általános jelleggel szabályozza a nyilvánosságra hozható adatok körét, melyhez képest a Kbt. 97. §-a speciális szabályozást tartalmaz az ajánlatkérő

tájékoztatási kötelezettségével kapcsolatban. Ebből következően, ha az alperes alaposnak minősíti a tájékoztatás jogszerűségét kifogásoló jogorvoslati kérelmet, nem az általános szabályt tartalmazó Kbt. 96. § (3) bekezdésének sérelmét, hanem a speciális jogszabály megsértését kell megállapítani még akkor is, ha a tájékoztatással a döntés meghozatalával összefüggő adat nyilvánosságra kerül. Egyetértett az alperessel abban, hogy a Kbt. 96. §-ának (3) bekezdése nem kizárólag az eredményhirdetésre vonatkozik, ugyanis a jogszabály azt követően is biztosítja, hogy üzleti titokra hivatkozással ne lehessen a Kbt. 73. §-ának (2) bekezdésében és a döntés meghozatalával összefüggésben figyelembe vett adatok nyilvánosságra hozatalát tiltani, korlátozni.

Kifejtette, hogy a jogorvoslati eljárás I. rendű felperes kérelmére, a Kbt. 97. §-ának megsértése miatt indult (Kbt. 324. § (1) bek. d) pont), mert az I. rendű felperes számára nem volt megismerhető a nyertes ajánlat és az alperes az eljárást más jogsértésre hivatalból nem terjesztette ki (Kbt. 334. §). Azzal, hogy a II. rendű felperes az eredményhirdetés időpontjában nem biztosította az I. rendű felperes számára a nyertes ajánlat megismerését, és emiatt a közbeszerzést lezáró döntésnél figyelembe vett adatok nem voltak teljes körűen megismerhetőek nem a Kbt. 96. § (3) bekezdése sérült, mert az I. rendű felperes kizárólag a saját részére kért a Kbt. 97. §-a szerinti tájékoztatást a nyertes ajánlatról, amit a II. rendű felperes határidőben megadott. Hangsúlyozta, hogy a Kbt. 97. §-a olyan rendelkezést tartalmaz, ami - többek között - az ajánlattevő kérelmére adandó tájékoztatás tartalmi feltételeit is meghatározza. Ezért a „nem megfelelő tartalmú” tájékoztatásra a Kbt. tájékoztatásra vonatkozó tételes szabályát kell alkalmazni. Álláspontja szerint helytállóan állapította meg alperes, hogy a pénzügyi nyilatkozatokra, az erőforrás szervezetre vonatkozó tájékoztatás tartalma téves, illetőleg nem egyértelmű volt, az nem az ajánlatra, hanem a bírálatra vonatkozott, ezért megvalósult a Kbt. 97. § sérelme.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak a kereseti kérelmeknek helyt adó részében történő megváltoztatása, a keresetek elutasítása érdekében, az alperes élt fellebbezéssel. Határozati álláspontjával azonos tartalommal érvelt mindkét jogsértés megállapíthatóságát illetően, melyet a csatlakozó fellebbezésre adott ellenkérelmében is fenntartott. Részletesen kifejtette miért késett el az I. rendű felperes jogorvoslati kérelme a nyertes ajánlatának érvénytelenségére hivatkozó részében. Állította, hogy a bíróság tekintetében jogszerű, a jogsértés súlyával arányban álló döntést hozott, figyelemmel a közbeszerzés becsült értékére is.

A II. rendű felperes csatlakozó fellebbezésében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a Kbt. 97. § szerinti jogsértés megállapításának mellőzését, a jogorvoslati eljárást megszüntető rendelkezést hatályon kívül helyező és az alperest új eljárásra utasító ítéleti döntés megváltoztatását, a kereset elutasítását, a bíróságot kiszabó határozat hatályon kívül helyezésére és az alperes új eljárásra utasítására vonatkozó ítéleti rendelkezés megváltoztatását akként, hogy az alperes bíróságot kiszabó határozatát a másodfokú bíróság mellőzze, illetve a bíróság mértékét mérsékelje. Változatlanul arra az álláspontra helyezkedett, hogy a Kbt. 97. §-a alapján a valóságnak megfelelő tájékoztatást adott, és az alperes helytállóan

állapította meg, hogy a nyertes ajánlatát vitató jogorvoslati kérelem elkésett. Eljárása során mindenkor jogszerűen, a jogszabályok gondos mérlegelésével járt el, jogsértés nem történt, ezért a bírság kiszabása indokolatlan, különösen az, a közbeszerzés 45 millió forintos becsült értékéhez képest, és amiatt, hogy a vélt jogsértés nem volt hatással az eljárást lezáró döntésre. Előadta azt is, hogy a jogorvoslati eljárás során együttműködő magatartást tanúsított. Az alperes fellebbezésére vonatkozó ellenkérelmét azzal indokolta, hogy a Kbt. 96. § (3) bekezdése alapján jogszerű volt az eljárása, mivel az ajánlatokról elkészítette a jogszabály szerint előírt összegzést, és azt a Kbt. előírásai szerint ismertette is.

Az I. rendű felperes az elsőfokú bíróság ítéltének helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése, a II. rendű felperes csatlakozó fellebbezése az alábbiak szerint, részben alapos.

A másodfokú bíróság elsődlegesen az elkésett jogorvoslati kérelem alapján történő eljárást megszüntető ítéleti rendelkezés jogszerűségét vizsgálta.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp) 3. § (2) bekezdése szerint a bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe. Ebből következően azt, hogy a bírósági felülvizsgálatra nemperes vagy peres eljárás keretében kerül sor a közigazgatási döntés, és nem az azt támadó beadvány megnevezése határozza meg.

A Kbt. 317. § (1) bekezdése értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárására - e törvény eltérő rendelkezése hiányában - a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit kell alkalmazni. A Kbt. 317. §-a folytán alkalmazandó Ket. 71. § (1) bekezdése értelmében a közigazgatási hatóság az ügy érdemében határozatot hoz, az eljárás során eldönthető egyéb kérdésekben pedig végzést bocsát ki. A Kbt. 340. §-a szabályozza a Közbeszerzési Döntőbizottság érdemi határozatára vonatkozó rendelkezéseket. Az ügy érdemében hozott határozat elleni jogorvoslatot utalja, a Kbt. 346. § (1) bekezdése a Pp. XX. fejezet szerinti peres eljárásra. A Kbt. 340. § (2) bekezdése által felsorolt, a Közbeszerzési Döntőbizottság érdemi határozatát jelentő döntési típusok közé az eljárás megszüntetése nem tartozik. Ez az ügy befejezését eredményező olyan döntés, ami érdemi határozat hozatalát nem igényli. A Kbt. 345. § (1) bekezdése szerint a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárás során hozott végzése ellen külön jogorvoslatnak csak akkor van helye, ha azt a törvény megengedi. A (3) bekezdés értelmében a Közbeszerzési Döntőbizottság eljárása során hozott végzése elleni külön jogorvoslati kérelmet a Fővárosi Bíróság nemperes eljárásban, soron kívül bírálja el, azt megváltoztathatja. A végzés ellen további, fellebbezésnek és felülvizsgálatnak helye nincs.

Az elsőfokú bíróság helyesen észlelte, hogy az alperes érdemi határozatba foglalta az eljárást megszüntető végzését, amely a Kbt. és a Ket. rendelkezései alapján nem érdemi döntés és így az végzés formáját öltő döntésre tartozik. Az alperesnek a döntéshozatali formában való tévedése kizárja a döntés jogszerűségének vizsgálatát, ezért az elsőfokú bíróság - azon túlmenően, hogy állást foglalt arról,

hogyan az alperes az eljárásjogi szabályok sérelmével döntött határozattal az eljárás megszüntetéséről és ennek jogkövetkezményeit levonja - a megszüntetés jogszerűségének megítélésébe nem bocsátkozhatott volna. A másodfokú bíróság ezért az ítélet indokolásból mellőzi mindazokat a megállapításokat, melyeket az elsőfokú bíróság az eljárást megszüntető döntés jogszerűségét illetően tett. Ez okból a másodfokú bíróság sem vizsgálhatta azokat az indokokat, amelyeket az alperes fellebbezése és a II. rendű felperes ellenkérelme az elkészttség jogszerű megállapításával összefüggésben hozott fel.

A továbbiakban a másodfokú bíróság abban a kérdésben foglalt állást, hogy miként értelmezendő a Kbt. 96. § (3) bekezdése és a 97. §-a, mi a két jogszabályi rendelkezés egymáshoz való viszonya. A kérdést a másodfokú bíróság az alperestől és az elsőfokú bíróságtól eltérően az alábbiak szerint válaszolta meg annak kiemelésével, hogy csak olyan ajánlatkérői magatartás kérhető számon, csak olyan mértékben és olyan törvényi előírás alapján, amelyre a Kbt. az ajánlatkérőt terhelő rendelkezést tartalmaz.

A Kbt. 81. § (1) bekezdése szerint az ajánlatok elbírálása az ajánlatkérő feladata, e kötelezettségének akkor tesz eleget, ha elsődlegesen azt vizsgálja, hogy az ajánlatok megfelelnek-e az ajánlati felhívásnak és dokumentációnak, valamint a jogszabályoknak. A (3)-(4) bekezdésben előírtaknak megfelelően ki kell szűrnie mely ajánlatok érvénytelenek, van-e olyan ajánlattevő, aki az eljárásból kizárt, míg az érvényes ajánlatokat az ajánlati felhívásban meghatározott bírálati szempont alapján értékelnie kell. A döntés ezért egyrészt jelenti azoknak az ajánlattevőknek az elkülönítését, akiknek az ajánlatát valamely okból a nyertesről hozandó döntés során értékelni nem lehet, másrészt az érvényes ajánlatok összevetését és a nyertes ajánlat kiválasztását.

Míg a Kbt. 96. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő kötelezettsége az összegzésben feltüntetett adatok ismertetése, addig a (3) bekezdés alapján az eredményhirdetéskor és azt követően minden olyan adat nyilvánosságra hozatalát biztosítani kell, amelyet az ajánlat elbírálása során figyelembe vett és a Kbt. 73. § (2) bekezdése körébe tartozik, tehát, amely nyilvánosságra hozatalát az ajánlattevő nem tilthatja meg. Ez azt jelenti, hogy valamennyi - érvényes, érvénytelen - ajánlat jellemző adatáról, vagyis az alkalmasságról hozott döntés alapjául szolgáló adatokról is e jogszabályi rendelkezés alapján kérhet az ajánlattevő felvilágosítást. A törvény az adatok nyilvánosságra hozataláról rendelkezik, amely nem azonos a korlátlan iratbetekintéssel, e jogszabályi rendelkezés helyes értelmezése azt jelenti, hogy az ajánlatkérőnek kérelemre, adott ajánlat vonatkozó adatainak megtekintését kell biztosítani.

A Kbt. 96. § (3) bekezdése szerinti jogintézménytől független a Kbt. 97. §-a szerinti tájékoztatásnak az intézménye. E jogszabályi rendelkezés alapján az érvényes ajánlatot tevők jellemzően az ajánlatkérőnek a nyertes kiválasztásáról hozott döntésének okairól, saját és a nyertes ajánlat releváns adatai alapján kaphatnak felvilágosítást.

Az I. rendű felperes az eredményhirdetés során kérte a nyertes irataiba való betekintést, a nyertes ajánlatra vonatkozó adatokat akart megismerni. Az is megállapítható, hogy alapvetően a nyertes alkalmasságát akarta ellenőrizni, ekként tájékozódásának jogszabályi alapja a Kbt. 96. § (3) bekezdése volt.

Téves az az ítéleti megállapítás, hogy a jogorvoslati kérelemben az I. rendű felperes a Kbt. 97. §-ának sérelmére hivatkozott, abban ilyen hivatkozás nem szerepel, az I. rendű felperes azt is sérelmezte - az elsőfokú bíróság hivatkozásával ellentétben -, hogy az eredményhirdetés során a nyertes irataiba nem tekinthetett be. Ekként az alperes a Kbt. 96. § (3) bekezdés és 97. § sérelmének vizsgálatát a jogorvoslati kérelemre eljárva jogszerűen vizsgálta.

Az I. rendű felperes az eredményhirdetés során jogszerűen kért a nyertes ajánlat adatairól információt, mert erre Kbt. 96. § (3) bekezdése alapján lehetősége volt. A kért adatok nem estek üzleti titok körébe, a 73. § (2) bekezdése alá tartoztak és a döntés meghozatalával összefüggésben figyelembe vett tényekre vonatkoztak. Az adatszolgáltatást a II. rendű felperes, a Kbt. 97. §-ára hivatkozással nem tagadhatta volna meg. Ez okból a II. rendű felperes a Kbt. 96. § (3) bekezdését sértette meg. A bírálati szempont a legalacsonyabb összegű ajánlattétel volt, ekként az ajánlati ár volt a nyertes ajánlat olyan jellemzője, amely az ajánlatkérő döntésének alapja volt, így a Kbt. 97. § alapján erről lehetett tájékoztatást adni. Az ajánlatkérő ezt megtette, az írásbeli tájékoztatása ezt tartalmazza, következésképpen a Kbt. 97. §-át a II. rendű felperes nem sértette meg, az erre vonatkozó alperesi és ítéleti döntés nem helytálló.

Tévesen állította a fentiekre figyelemmel az elsőfokú bíróság, hogy a két jogszabályi rendelkezés egymással az általános és a speciális viszonyában áll.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, az alperes határozatát részben megváltoztatta és a Kbt. 97. §-a sérelmének megállapítását mellőzte. Figyelemmel arra, hogy az alperes által eddig nem vizsgált - a nyertes ajánlat érvénytelenségét illető - jogsértésre az eljárást megszüntető rendelkezésekről hozott másodfokú ítéleti megállapítások következtében a bíróság kiszabásakor nem lehet figyelemmel lenni, a másodfokú bíróság vizsgálta a Pp. 339/B. § alapján a döntés jogszerűségét. Megállapította, hogy az alperes határozatában számot adott mind a bíróság alkalmazását szükségessé tevő, mind annak mértékét meghatározó szempontokról, ez okból a bíróság összegének mérséklése nem volt indokolt. A másodfokú bíróság döntése következtében azonban a II. rendű felperes keresete részben sikerre vezetett, ennél fogva a másodfokú bíróság 2 millió forint bírságot tartott az elkövetett jogsértéssel arányban állónak. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az eljárás során felmerült költségeiket a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján az alperes és a II. rendű felperes maga viseli. Az I. rendű felperes eljárásával kapcsolatban a másodfokú eljárás során költség nem keletkezett.

A másodfokú bíróság a kereseti illetékek viselését illető döntést helybenhagyta, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett fellebbezési illeték viseléséről a fellebbezés és csatlakozó fellebbezés eredményére figyelemmel határozott akként, hogy az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja, 43. § (3) bekezdése, valamint a 46. § (1) bekezdése és a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján azt az állam viseli figyelemmel az alperest és a II. rendű felperest az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető illetékmentességre.

Budapest, 2008. május 21. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, **Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,**

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő